

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา เสาวภา

Decisions of Saowapa Vocational College Students in Choosing a Vocational Diploma in Home Economics

อดิศักดิ์ อะมุตตะคุ¹ และชญาพัทธ์ กีอาริโอ²

Adisak Amutakhu¹ and Chayapat Kee-ariyo²

¹ นักศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Master of Home Economics, Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology
Phra Nakhon E-mail: adisak-a@rmutp.ac.th

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำหลักสูตร สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Assistant Professor, Lecturer Master of Home Economics, Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala
University of Technology Phra Nakhon E-mail: chayapat.s@rmutp.ac.th

¹ Corresponding Author: E-mail: adisak-a@rmutp.ac.th

Received: 2 ต.ค. 65 Revised: 15 พ.ย. 65 Accepted: 19 ธ.ค. 65

DOI: 10.14416/j.ted.2025.03.016

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 2) ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 3) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา และ 5) เปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำนวน 107 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การทดสอบค่าไคสแควร์ และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณ 3.01-3.50 ทั้งนี้ นักเรียนมีวุฒิศึกษาเดิมเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2) สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ 2) ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง โดยมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ซึ่งมีรายได้ประมาณ 10,001-15,000 บาท ทั้งนี้ นักเรียนตัดสินใจเรียนด้วยตนเอง 3) นักเรียนให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมาก

บทความวิจัย

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

ไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผู้สอน รองลงมา คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมการพัฒนา นักเรียน และน้อยที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) อาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การตัดสินใจเลือกเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม นักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา กรุงเทพมหานคร

Abstract

The research study objective to study 1) personal factors of Saowapha Vocational College students, 2) socio-economic factors of Saowapha Vocational College students. 3) The decision of the students at Saowapha Vocational College in choosing to study Vocational Diploma, Home Economics. 4) To study the relationship between students' personal factors and their decision to study in Vocational Diploma, Home Economics at Saowapha Vocational College., and 5) To compare the level of importance to decision making in choosing Vocational Diploma, Home Economics, of Saowapha Vocational College students classified by economic and social factors. The population used in this research are 107 students studying in Vocational Diploma, Home Economics at Saowapha Vocational College. The research tool was a questionnaire. The statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, Chi-squared analysis, and a one-way ANOVA.

The results showed that 1) most of the students are female with a cumulative GPA at the vocational certificate or high school level of about 3.01-3.50. The students had their original qualifications as a vocational certificate and are currently studying for a higher vocational certificate in the field of Food and Nutrition. 2) Most of the students' parents are self-employed and had a high school education or equivalent, earning about 10,001 - 15,000 baht and students have decided to study on their own. 3) The students gave the overall importance to decision making in choosing to study Vocational Diploma, Home Economics at Saowapha Vocational College at a high level. When considering each aspect in descending order, it was found that the aspect with the highest average was the teachers, followed by instructional media and student development activities, and the least was the environment and facilities. 4) The student's personal factors correlated with the decision making in choosing to study Vocational Diploma, Home Economics at Saowapha Vocational College with statistical significance at the .05 level. 5) For parents with different occupations, it was found that the importance of deciding to study the Vocational Diploma, Home Economics, at Saowapha Vocational College was different. For the other aspects, it was found that there was no statistically significant difference at the .05 level.

Keywords: Decision Making in Choosing to Study, Vocational Diploma in Home Economics, Students, Saowapha Vocational College, Bangkok

1. บทนำ

การศึกษาถือเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของการดำเนินชีวิต และเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศ ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและให้ความใส่ใจเรื่องการศึกษาเป็นอย่างมาก รวมไปถึงภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกคนหันมาใส่ใจในเรื่องนี้ เพราะถือเป็นพื้นฐานแห่งความสำเร็จในชีวิต แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) เป็นแผนพัฒนาแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาได้น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักนำขับเคลื่อน และวางแผนการพัฒนาประเทศ ไปสู่การบรรลุเป้าหมายในมิติต่าง ๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติอย่างเป็นรูปธรรม การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในแต่ละช่วงระยะเวลา 5 ปี ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาตินโยบายแห่งรัฐ รวมถึงสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและโลก นอกจากนี้จะต้องคำนึงถึงความสำคัญของมิติการพัฒนาด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อภาพรวมของประเทศ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรมนุษย์ สิ่งแวดล้อมการพัฒนาที่ยั่งยืน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนการพัฒนาเชิงพื้นที่ และความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จากสถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น การจัดการศึกษาจึงต้องมองเป้าหมายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ วางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนภาพรวมของประเทศให้เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศในระยะยาว และที่สำคัญควรเร่งพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพ มีการบ่มเพาะคุณลักษณะและทักษะที่เหมาะสมกับการทำงานในยุคใหม่ งานวิจัยเรื่อง “อนาคตภาพของการผลิตและพัฒนาากำลังคนอาชีวศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงานและทิศทางการพัฒนาประเทศ” ได้ศึกษาและวิเคราะห์ทิศทางการพัฒนาประเทศไทยใน 5 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2561-2565) [1]

สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส covid-19 (Coronavirus Disease 2019) ซึ่งมีการพบแพร่ระบาดครั้งแรกจากเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศสาธารณรัฐ

ประชาชนจีน และเริ่มมีการแพร่ระบาดไปทั่วโลก รวมถึงเข้ามาถึงประเทศไทยด้วย ทำให้รัฐบาลได้ออกคำสั่งให้ปิดสถานศึกษาในระบบและนอกระบบภายใต้สังกัด กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2563 สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปิดการเรียนการสอนเป็นกรณีพิเศษ เพื่อ เป็นการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสนี้ เนื่องจากมีจำนวนยอดผู้ติดเชื้อรายวัน และยอดผู้ติดเชื้อสะสมภายในประเทศ มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อก้าวเข้าสู่ปีที่ 3 ของวิกฤตโควิด 19 การฟื้นตัวของการศึกษาเป็นเรื่องที่อยู่กับความไม่แน่นอน สถานศึกษาหลายแห่งที่ปรับรูปแบบการสอนในรูปแบบออนไลน์ พยายามที่จะกลับมาเปิดในระบบ on site หลายครั้งในปีพ.ศ 2564 หลังจากที่มีการขยายการปิดสถานศึกษาเนื่องจากโควิด 19 กลายพันธุ์โอไมครอนในเดือนมกราคม 2565 ซึ่งสถานศึกษาต้องกลับมาสอนในรูปแบบออนไลน์แบบเดิม [2] ปัจจุบันสถานการณ์โควิด-19 ซึ่งทำให้มนุษย์มีการปรับตัวกับโรคระบาดนี้โดยมีเทรนด์ “New Normal” ในบริบท “COVID-19” เห็นได้ชัดเจนที่สุดในด้านของการสาธารณสุขของเมืองไทย โดยทาง ศบค. มีการประกาศมาตรการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ได้แก่สวมใส่หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยเสมอ ต้องเว้นระยะห่าง 2 เมตร ล้างมือ พกเจลแอลกอฮอล์ หลีกเลี่ยงสถานที่แออัด และหลีกเลี่ยงกลุ่มเสี่ยงหรือผู้ที่มีอาการป่วย ซึ่งมนุษย์กำลังจะก้าวข้ามผ่านเทรนด์ “New Normal” สู่เทรนด์ “Next Normal” ที่จะมุ่งเน้นเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยเป็นสิ่งสำคัญ เทคโนโลยีจึงถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อลดการสัมผัส ยกตัวอย่างเช่น ระบบการจัดส่งสินค้าแบบ Non-contact Delivery ระบบประตูอัตโนมัติในพื้นที่สาธารณะ รูปแบบการจ่ายเงินแบบ e-payment รวมทั้งการออกแบบพื้นที่ธุรกิจที่สามารถให้บริการลูกค้าแบบปราศจากการสัมผัส แต่จะใช้เทคโนโลยีการสั่งงานด้วยเสียง (Voice Recognition) เป็นต้น

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา เดิมคือ “โรงเรียนเสาวภา” จัดตั้งขึ้นด้วยพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง (พระนามเดิม พระองค์เจ้าเสาวภาผ่องศรี) ทรงบริจาคพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ตั้งโรงเรียนสำหรับสตรีและพระราชทานพระนามาภิไธยของพระองค์เป็นชื่อโรงเรียน ต่อมาเมื่อวันที่ 1

บทความวิจัย

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

เมษายน พ.ศ.2523 กระทรวงศึกษาธิการได้เปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา” แต่เดิมเปิดสอนวิชาชีพด้านคหกรรมศาสตร์ ปี พ.ศ. 2519 เปิดสอนหลักสูตรศิลปหัตถกรรมเป็นปีแรก ปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา (เดิม) ตั้งอยู่เลขที่ 377 ถนนบ้านหม้อ แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 91.13 ตารางวา เป็นวิทยาเขตในส่วนสถาบันการอาชีวศึกษามหานครสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เทคโนโลยีบัณฑิต (ทลป.) การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการวิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานตามแบบแผนและปรับตัวได้ภายใต้การเปลี่ยนแปลง สามารถบูรณาการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในการตัดสินใจ วางแผน แก้ปัญหาบริการจัดการประสานงาน และการดำเนินผลการทำงานได้อย่างเหมาะสมมีส่วนร่วมในการวางแผน และการพัฒนาริเริ่มสิ่งใหม่ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และหมู่คณะรวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน [3]

จากเหตุการณ์ข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมองเห็นปัญหาสภาพการศึกษาที่อยู่ในระหว่างรอยต่อที่ส่งผลให้สถานศึกษาหลายแห่งเจอสภาวะที่คล้ายคลึงกัน จากข้อมูลงานทะเบียนก่อนการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส covid-19 (Coronavirus Disease 2019) จำนวนนักเรียนที่ศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีจำนวนผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่สถานการณ์ปัจจุบันจำนวนนักเรียนที่เรียนต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงลดลงจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด แต่อย่างไรก็ตามวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ก็ยังมีนักเรียนที่ศึกษาในประเภทสาขาวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาการจัดการธุรกิจอาหาร สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ และสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยสนใจเรื่องการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภท

วิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา โดยมีปัจจัยที่ต้องการศึกษาด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านกิจกรรมการพัฒนาการเรียน ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย รวมถึงการนำหลักการ ทฤษฎีการตัดสินใจเลือกเรียน มาเป็นแนวทางเพื่อเพิ่มประมาณผู้เรียนเป็นข้อมูลงานวิจัยในการพัฒนาคุณภาพทางด้านสถานศึกษา และผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ให้เป็นที่ต้องการที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาดแรงงานต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

2.3 เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

2.5 เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

3.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาที่แตกต่างกัน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 รวมทั้งสิ้น 107 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเนื้อหา (Content) ของงานวิจัย โดยงานวิจัยครั้งนี้จะศึกษาจากจำนวนประชากรทั้งหมด

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 3 การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

4.3.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลจากวารสารต่าง ๆ วิทยานิพนธ์ หนังสือวิชาการ บทความต่าง ๆ อินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.3.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทาง Google form จำนวน 107 คน ซึ่งผู้วิจัยจัดส่งลิงค์ Google form ไปยังกลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถาม และทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามให้ครบทั้ง 107 ฉบับ

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.4.1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) วิเคราะห์โดยใช้ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.4.2 การวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) วิเคราะห์โดยใช้ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.4.3 การวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

4.4.4 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ใช้การวิเคราะห์การทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

4.4.5 การเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

5. ผลการวิจัย

5.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 63.55 เป็นเพศหญิง ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณ 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 43.93 โดยนักเรียนมีวุฒิศึกษาเดิมเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง) คิดเป็นร้อยละ 72.90 และกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2) คิดเป็นร้อยละ 64.49 ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 78.50

5.2 ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 49.53 ประกอบอาชีพรับจ้าง (พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/โรงงานอุตสาหกรรม/ฟาร์มต่าง ๆ) ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า

บทควมวิจัย

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

คิดเป็นร้อยละ 28.98 โดยมีรายได้ประมาณ 10,001-15,000 บาท

5.3 ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตร

คิดเป็นร้อยละ 28.04 ซึ่งตัดสินใจเรียนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 57.94

วิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา โดยรวม

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา โดยรวม	μ	σ	ระดับ ความสำคัญ
ด้านหลักสูตร	4.25	0.543	มาก
ด้านผู้สอน	4.43	0.503	มาก
ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.28	0.500	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	4.17	0.612	มาก
ด้านการวัดและการประเมินผล	4.26	0.606	มาก
ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน	4.28	0.595	มาก
ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	4.21	0.544	มาก
รวม	4.27	0.486	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา โดยรวม พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผู้สอน รองลงมา มีจำนวน 2 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กัน คือ ด้านสื่อการเรียน

การสอน และด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และน้อยที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก

5.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา โดยรวม

ปัจจัยส่วนบุคคล	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	
	χ^2	P-Value
เพศ	87.727*	.021
เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	257.303*	.001
วุฒิการศึกษาเดิม	193.216*	.000

ตารางที่ 2 ค่าไคสแควร์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา โดยรวม (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	
	χ^2	P-Value
ระดับการศึกษาในปัจจุบัน	67.355	.331
สาขาวิชาที่กำลังศึกษา	136.241	.251

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา พบว่า เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) และวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นระดับการศึกษาในปัจจุบัน และสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กัน 5.5 2 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน	การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	
	F	Sig.
อาชีพของผู้ปกครอง	1.599	.207
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	.488	.784
รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง	.697	.596
ผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียน	1.776	.174

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม พบว่า นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้รวมต่อ

เดือนของผู้ปกครอง และผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทความวิจัย

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

6. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล

6.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณ 3.01-3.50 โดยนักเรียนมีวุฒิศึกษาเดิมเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง) และกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. 2) ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สอดคล้องกับธนวรรณ สอ้าง [4] พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.01-3.50 งานวิจัยของอิทธิพล อเนกธนทรัพย์ [5] ซึ่งนักเรียนที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 งานวิจัยของประดิษฐ์ สมวงษา[6] ในขณะที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 ในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ รองลงมาเป็นสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และสาขาวิชาการบัญชี ตามลำดับ งานวิจัยของจรรุวรรณ เทวกุล [7]

6.1.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง (พนักงานบริษัท/ห้างร้าน/โรงงานอุตสาหกรรม/ฟาร์มต่าง ๆ) ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่าโดยมีรายได้ประมาณ 10,001-15,000 บาท ซึ่งนักเรียนตัดสินใจเรียนด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ วงคำสอน [8] พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนมีอาชีพรับจ้างทั่วไป ซึ่งมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในขณะที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001-30,000 บาท ตามลำดับ งานวิจัยของฉัตรเพชร ชมใจ [9] ทั้งนี้ บุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญมากในการเลือกเรียน คือ ครูแนะแนว เพื่อนสนิท งานวิจัยของชูเกียรติ วรรณสอน [10]

6.1.3 การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา โดยรวม พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย

พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผู้สอน รองลงมา มีจำนวน 2 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเท่า ๆ กัน คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และน้อยที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก สอดคล้องกับจรรุวรรณ เทวกุล [7] พบว่า นักเรียนมีความพึงใจต่อด้านเนื้อหาหลักสูตรอยู่ในระดับมาก เนื่องจากหลักสูตรเป็นที่ยอมรับ มีความทันสมัย สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ รวมทั้งผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการ และวิชาชีพทางคหกรรมศาสตร์เป็นอย่างดี ซึ่งการที่ครูผู้สอนมีความรู้ความชำนาญโดยตรง รักและเอาใจใส่ต่อศิษย์ ลักษณะเช่นนี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาทั้งสิ้น งานวิจัยของวิเชียร ติณผาย [11] อีกทั้งมีสื่อเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาในสาขาวิชา มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีห้องเรียน งานวิจัยของเมธาวิ สุขปาน [12] มีสภาพแวดล้อมในการเรียนอยู่ในระดับมาก เพราะการมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากมาย เช่น ร้านค้า โปรโมชั่น อินเทอร์เน็ต สถานที่ออกกำลังกาย และอื่น ๆ ไว้คอยอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษา งานวิจัยของสายม่าน เปลี่ยนเหล็ก [13] มีความโปร่งใสในด้านระบบประเมินผลการเรียน ซึ่งจะสามารถเห็นได้จากการบอกต่อจากรุ่นพี่สู่น้องให้เข้ามาเรียนที่วิทยาลัยแห่งนี้ เป็นจำนวนมาก วิทยาลัยมีชื่อเสียงทางด้านคหกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกฝีมือ และได้ร่วมประกวดในกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย นำมาซึ่งชื่อเสียงต่อวิทยาลัยและนักเรียนเอง จึงทำให้นักเรียนหลาย ๆ คน มีความต้องการที่จะเข้ามาศึกษาที่นี้ ชาวประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ มีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับของสังคมและกฎระเบียบข้อบังคับและแต่งกายที่เข้มงวด ตามลำดับ ตลอดจนมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ปรากฏแก่สังคม ซึ่งลักษณะของหลักสูตรเช่นนี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาทั้งสิ้น งานวิจัยของพรทิพย์ วงคำสอน [8]

6.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา พบว่า เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม และวุฒิการศึกษาเดิมของนักเรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นระดับการศึกษาในปัจจุบัน และสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับงานวิจัยของประดิษฐ์ สมวงษา [6] พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ ในขณะที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกันไป มีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-3.50 มีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.50 และ 2.51-3.00 อาจอธิบายได้ว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ย่อมมีแรงจูงใจสูงกว่า เช่น ต้องการศึกษาคือเพื่อความก้าวหน้า ต้องการความรู้ความสามารถ เพื่อใช้ในการศึกษาต่อ นำความรู้ไปประกอบเป็นอาชีพ หลักหรือประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระสามารถทำงานเลี้ยงตัวเองได้ รวมถึงต้องการความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปช่วยพัฒนาสังคมและจบสายอาชีพแล้วสามารถรับช่วงประกอบอาชีพต่อจากบิดา มารดาได้ งานวิจัยของปริยานุช สายธนู [14] นอกจากนี้นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกัน งานวิจัยของอัมพา แก้วจงประสิทธิ์ [15]

6.1.5 เปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม พบว่า อาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง และผู้มีบทบาทในการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน ให้มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับพรทิพย์ วงศ์สอน [8] พบว่า อาชีพของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักเรียน แตกต่างกันไป ให้มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิชญ์โลกไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะวิทยาลัยอาชีวศึกษา

พิชญ์โลกมีชื่อเสียงทางด้านคหกรรมศาสตร์ ที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะฝีมือขั้นสูง สามารถนำความรู้ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ดังนั้นไม่ว่าอาชีพของผู้ปกครองจะแตกต่างกันเพียงใด ต่างก็มุ่งหวังที่จะให้บุตรหลานเรียนต่อที่วิทยาลัยแห่งนี้เหมือน ๆ กัน ในขณะที่รายได้อันต่อเนื่องของผู้ปกครองของนักเรียนแตกต่างกัน ให้มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยของฉัตรเพชร ชมใจ [9] และยังพบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน คือ ความถนัดของนักเรียน ความต้องการของนักเรียน ความสนใจของนักเรียน ความก้าวหน้าในอาชีพ งานวิจัยของชัตติยะ นุตวัตร [16]

6.2 ข้อเสนอแนะ

6.2.1 การวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 3.01-3.50 โดยสำเร็จการศึกษามาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วุฒิสายตรง) ดังนั้นวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรคหกรรมให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น หรืออาจมีการแนะนำให้นักเรียนที่สนใจสมัครเรียนหลักสูตรนี้ โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนหญิงที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาคหกรรม เนื่องจากตัวนักเรียนเองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมากที่สุด

6.2.2 การวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง เช่น พนักงานบริษัท ห้างร้าน โรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มต่าง ๆ ที่มีรายได้ประมาณ 10,001-15,000 บาท ดังนั้นวิทยาลัยควรทบทวนเกี่ยวกับอัตราค่าลงทะเบียนเรียน ค่าหน่วยกิต ค่าใช้จ่ายในการเรียนให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรมต่อนักเรียน และให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพื่อตอบสนองต่อบุคคลที่มีรายได้ต่อเดือนปานกลาง เนื่องจากค่าใช้จ่ายส่งผลต่อการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานศึกษาต่อได้

6.2.3 การวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านผู้สอนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม

บทความวิจัย

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชากรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเวลา

มากที่สุด ดังนั้นวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับปัจจัยครูผู้สอนเป็นอันดับต้น ๆ เนื่องจากครูผู้สอนที่มีชื่อเสียงมีความรู้ความชำนาญและเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่สอน เป็นที่ยอมรับในวงการศึกษา รวมทั้งมีเทคนิคและวิธีการสอนที่เข้าใจง่ายจะส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อได้

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, (2565). (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13. [ออนไลน์]. [สืบค้นเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2565]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.nesdc.go.th/>,
- [2] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). สภาวะการศึกษาไทย ปี 2564 สภาวะการณ์การจัดการศึกษาตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- [3] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2565). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563. [ออนไลน์]. [สืบค้นเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2565]. เข้าถึงได้จาก: <https://pongsawadi.ac.th/>,
- [4] ธนวรรณ สอ้าง. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์. คหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [5] อธิพิล อนุภทรทรัพย์. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม. วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [6] ประดิษฐ์ สมวงษา. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพและศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์, 4(1), 89-96.
- [7] จารุวรรณ เทวกุล. (2561). ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [8] พรทิพย์ วงคำสอน. (2564). การเลือกเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ คหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [9] ฉัตรเพ็ชร ชมใจ. (2561). ปัจจัยในการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ). วิทยานิพนธ์. คหกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- [10] ชูเกียรติ วรรณสอน. (2561). การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแม่แตงอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [11] วิเชียร ศิลาชัย. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาสาขาเทคนิคการผลิต สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2 และภาคเหนือ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- [12] เมธาวิ สุขปาน. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี. หลักสูตรเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- [13] สายมาน เปลี่ยนเหล็ก. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุงในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 และภาคเหนือ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- [14] ปริญญา สุขธนู. (2561). มุลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาอุดรธานี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. [ออนไลน์]. [สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2565]. เข้าถึงได้จาก: <https://so02.tci-thaijo.org/>,
- [15] อัมพา แก้วจงประสิทธิ์. (2560). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัยนาท. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [16] ชัดติยะ นุตวัตร. (2562). กระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.